

Έγγραφο συνόδου

B9-0292/2022

3.6.2022

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνέχεια δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής

σύμφωνα με το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού

σχετικά με τις παγκόσμιες απειλές κατά του δικαιώματος στην άμβλωση: το ενδεχόμενο ανατροπής του δικαιώματος στην άμβλωση στις ΗΠΑ από το Ανώτατο Δικαστήριο (2022/2665(RSP))

Margarita de la Pisa Carrión, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Rafalska, Elżbieta Kruk, Beata Kempa, Izabela-Helena Kloc, Joachim Stanisław Brudziński, Witold Jan Waszczykowski, Tomasz Piotr Poręba, Ladislav Pičič, Bert-Jan Ruissen, Cristian Terheş, Εμμανουήλ Φράγκος, Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch, Carlo Fidanza, Vincenzo Sofo
εξ ονόματος της Ομάδας ECR

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τις παγκόσμιες απειλές κατά του δικαιώματος στην άμβλωση: το ενδεχόμενο ανατροπής του δικαιώματος στην άμβλωση στις ΗΠΑ από το Ανώτατο Δικαστήριο (2022/2665(RSP))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 168 παράγραφος 7 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με το οποίο η δράση της Ένωσης «σέβεται τις αρμοδιότητες των κρατών μελών όσον αφορά τη διαμόρφωση της πολιτικής τους στον τομέα της υγείας, καθώς και την οργάνωση και την παροχή υγειονομικών υπηρεσιών και ιατρικής περίθαλψης»,
 - έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΟΔΔΑ), που διακηρύχθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 10 Δεκεμβρίου 1948, η οποία ορίζει στο άρθρο 3 ότι «κάθε άτομο έχει δικαίωμα στη ζωή, την ελευθερία και την προσωπική του ασφάλεια» και στο άρθρο 18 ότι «κάθε άτομο έχει το δικαίωμα της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας»,
 - έχοντας υπόψη τη διακήρυξη της Διεθνούς Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, της 20ής Νοεμβρίου 1989, που στο προοίμιό της αναφέρει ότι «το παιδί [...] χρειάζεται ειδική προστασία και μέριμνα, συμπεριλαμβανομένης και της νομικής προστασίας, τόσο πριν όσο και μετά τη γέννησή του»,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 10 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο ορίζει ότι «κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας» και ότι «το δικαίωμα αντίρρησης συνειδήσεως αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες που διέπουν την άσκησή του»,
 - έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης περί προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας όσον αφορά τις εφαρμογές της βιολογίας και της ιατρικής, η οποία προβλέπει στο άρθρο 4, όσον αφορά τις επαγγελματικές υποχρεώσεις και τους κανόνες δεοντολογίας, ότι «κάθε παρέμβαση στον τομέα της υγείας, συμπεριλαμβανομένης της έρευνας, πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με τις επαγγελματικές υποχρεώσεις και τους κανόνες δεοντολογίας του κλάδου»,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 10ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία και τα συναφή δικαιώματα¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαμόρφωση και η εφαρμογή πολιτικών σχετικά με τη σεξουαλική υγεία και διαπαιδαγώγηση, την αναπαραγωγή και την άμβλωση εμπίπτουν

¹ EE C 468 της 15.12.2016, σ. 66.

αποκλειστικά στη νομοθετική αρμοδιότητα των κρατών μελών·

- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ζωή έχει απόλυτη αξία και ότι μια υγιής κοινωνία αναγνωρίζει αυτή την αξία·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ανθρώπινα όντα έχουν αυτοσυνείδηση, πράγμα που τα καθιστά υπερβατικά και τα ωθεί να αναζητούν το νόημα της ζωής·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αξιοπρέπεια είναι εγγενής στην ανθρώπινη κατάσταση και δεν μπορεί ποτέ να αμφισβητηθεί·
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένα άτομο και η ζωή του αποτελούν αυτοσκοπό και ότι η υπεράσπιση αυτής της ζωής δεν μπορεί να υπόκειται σε καμία προϋπόθεση·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, για να υπάρχει ελευθερία στη λήψη αποφάσεων, πρέπει να αναγνωρίζεται η αλήθεια και η πραγματικότητα, ώστε να μην υπάρχει καμία παραπλάνηση·
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ανθρώπινα όντα πρέπει να κάνουν ορθή χρήση της ελευθερίας τους και να την ασκούν επιδιώκοντας το δικό τους καλό και το καλό των άλλων·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 35 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων εγγυάται το δικαίωμα κάθε προσώπου στην πρόληψη σε θέματα υγείας και να απολαύει ιατρικής περίθαλψης σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες και εξασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η άμβλωση είναι ο τερματισμός της ζωής που εκτυλίσσεται στη μήτρα μιας μητέρας·
 1. σημειώνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει καμία αρμοδιότητα για την ανάπτυξη και την εφαρμογή πολιτικών που σχετίζονται με τη σεξουαλική υγεία και διαπαιδαγώγηση, την αναπαραγωγή και την άμβλωση σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο·
 2. σημειώνει ότι η πρόσβαση στην άμβλωση δεν αναγνωρίζεται ως ανθρώπινο δικαίωμα βάσει του διεθνούς δικαίου, της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, των σχετικών συνθηκών ή της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 3. υπογραμμίζει ότι η άμβλωση δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί ανθρώπινο δικαίωμα διότι παραβιάζει την ίδια τη βάση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και έρχεται σε αντίθεση με την ίδια την ανθρώπινη φύση·
 4. θεωρεί ότι τόσο η ζωή όσο και η υγεία είναι απαραβίαστα και αναφαίρετα αγαθά που αποτελούν τη βάση και την εγγύηση για την άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
 5. σημειώνει ότι η ανθρώπινη ζωή έχει άπειρη αξία και πρέπει να θεωρείται πολύτιμη· επισημαίνει ότι αποτελεί φυσική μας ευθύνη να φροντίζουμε για τη ζωή και να την προστατεύουμε από κάθε μορφή επίθεσης ή παραβίασης της αξιοπρέπειάς της·
 6. σημειώνει ότι ο τερματισμός μιας εκτυλισσόμενης εγκυμοσύνης καταργεί τη

δυνατότητα γέννησης ενός μοναδικού και ανεπανάληπτου ατόμου·

7. δηλώνει ότι κάθε μορφή βίας και στέρησης της ελευθερίας συνιστά προσβολή της ανθρώπινης ελευθερίας και αξιοπρέπειας·
8. υπενθυμίζει ότι το *nasciturus* (αγέννητο παιδί) αποκτά ειδική νομική προστασία σε όλες τις καταστάσεις που μπορεί να είναι ευνοϊκές γι' αυτό, εξομοιώνοντας το καθεστώς του με το καθεστώς του νεογέννητου·
9. υπενθυμίζει το δικαίωμα των εγκύων γυναικών να λαμβάνουν τη δέουσα προσοχή και αγωγή, ώστε να υποστηρίζονται στην εύθραυστη κατάσταση στην οποία βρίσκονται·
10. επισημαίνει ότι η ζωή στη μήτρα είναι ευαίσθητη και ενδέχεται να απαιτεί ειδική φροντίδα της μητέρας·
11. επισημαίνει ότι η ελευθερία λήψης αποφάσεων παραβιάζεται όταν μια έγκυος γυναίκα δεν έχει ανά πάσα στιγμή αντικειμενική, αληθή και πλήρη ενημέρωση σχετικά με την εγκυμοσύνη της·
12. επισημαίνει ότι η αυτονομία του ασθενούς πρέπει να συνάδει με την προστασία της σωματικής ασφάλειας της μητέρας και του παιδιού και της ζωής τους·
13. υπενθυμίζει ότι η ορθή άσκηση της ελευθερίας συνεπάγεται την υπεράσπιση των πλέον απροστάτευτων και ευάλωτων ατόμων, και ότι πρέπει να συνάδει με το καλό και την αλήθεια·
14. υπενθυμίζει το δικαίωμα κάθε εγκύου να λαμβάνει έγκαιρη ιατρική περίθαλψη, ώστε να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας της ίδιας και του παιδιού της·
15. υπενθυμίζει ότι ορισμένες έγκυες γυναίκες θα μπορούσαν να βρεθούν σε δυσχερή θέση, γεγονός που συνεπάγεται την υποχρέωση των κρατών μελών να παρέχουν οικονομική, κοινωνική, ψυχολογική υποστήριξη και να εφαρμόζουν μέτρα βοήθειας·
16. ζητεί να αναγνωριστεί η βοήθεια που παρέχεται από ιδρύματα που προσφέρουν στήριξη στις έγκυες γυναίκες·
17. υπενθυμίζει ότι υπάρχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις που βαρύνουν τόσο τον πατέρα όσο και τη μητέρα, καθώς έχουν αναπόφευκτη ευθύνη από την εγκυμοσύνη, κατά τη διάρκεια της νηπιακής ηλικίας και καθώς το παιδί μεγαλώνει και ωριμάζει·
18. επισημαίνει ότι οποιοσδήποτε περιορισμός του αριθμού των παιδιών αντίκειται στο δικαίωμα στη ζωή που κατοχυρώνεται στη νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα και είναι θεμελιώδες για το δημοκρατικό κράτος δικαίου·
19. υπενθυμίζει ότι η αναγκαστική στέρηση παραβιάζει την αξιοπρέπεια των γυναικών και συνιστά πράξη επίθεσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του Καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου·
20. υπενθυμίζει ότι η αναγκαστική άμβλωση συνιστά παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων που θα πρέπει να καταδικάζεται δημοσίως και να διώκεται·

21. ζητεί να δηλωθεί ότι η επιλεκτική άμβλωση των κοριτσιών είναι απαράδεκτη, συνιστά διάκριση λόγω φύλου και πρέπει να απορριφθεί πλήρως·
22. σημειώνει ότι οι μητέρες των οποίων τα βρέφη ενδέχεται να έχουν κάποιο είδος δυσπλασίας ή φυσικού ή βιολογικού περιορισμού ενθαρρύνονται συχνά να υποβληθούν σε άμβλωση, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στην απόρριψη των εν λόγω ατόμων από την κοινωνία·
23. ζητεί να αναγνωριστεί το γεγονός ότι, μετά την άμβλωση, υπάρχουν γυναίκες που υφίστανται ψυχολογική βλάβη και το μετανιώνουν, στις περιπτώσεις που η απόφασή τους δεν ελήφθη ελεύθερα, συνειδητά και υπεύθυνα λόγω ανεπαρκούς εκπαίδευσης και ενημέρωσης·
24. παροτρύνει τα κράτη μέλη να απαιτούν την επίσημη συγκατάθεση των γονέων όταν ανήλικα άτομα εξετάζουν το ενδεχόμενο άμβλωσης, καθώς είναι υπεύθυνοι για τη φροντίδα και την εκπαίδευσή τους·
25. παροτρύνει τα κράτη μέλη να αντιληφθούν ότι υπάρχουν εκστρατείες κατά της εγκυμοσύνης που απαξιώνουν πτυχές της μητρότητας και ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά τις επιλογές ζωής των ανθρώπων·
26. ζητεί να γίνει αντιληπτή η πίεση που μπορεί να ασκήσει το συναισθηματικό, οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον των εγκύων, με ενδεχόμενο η έγκυος να αναγκάζεται να υποβληθεί σε άμβλωση, γεγονός που επηρεάζει την ελευθερία της για λήψη αποφάσεων·
27. σημειώνει ότι το δικαίωμα αντίρρησης συνειδήσεως για τους επαγγελματίες του τομέα της υγείας αποτελεί θεμελιώδες και ουσιαστικό δικαίωμα στην ιατρική περίθαλψη και ότι δεν πρέπει ποτέ να αναγκάζονται ή να πιέζονται να ενεργούν σε αντίθεση με την επαγγελματική ιατρική δεοντολογία·
28. υπενθυμίζει ότι όταν η άμβλωση προτείνεται επανειλημμένα ή/και υπό καθεστώς απειλής συνιστά προσβολή της ελευθερίας συνείδησης και λήψης αποφάσεων των γυναικών·
29. επισημαίνει ότι η ελευθερία της συνείδησης πρέπει να γίνεται σεβαστή και ότι οι άνθρωποι πρέπει να είναι ελεύθεροι να εκφράζουν διαφορετικές ιδέες, απόψεις και πεποιθήσεις·
30. καταδικάζει το γεγονός ότι στον πολιτικό και κοινωνικό λόγο υπάρχει λογοκρισία ορισμένων απόψεων για την υπεράσπιση της ζωής·
31. τονίζει ότι η διαμόρφωση και η εφαρμογή πολιτικών σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης στα σχολεία εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών, και ότι οι πολιτικές αυτές πρέπει πάντα να σέβονται την ευθύνη των γονέων·
32. υπενθυμίζει ότι, από την πλέον πρόωπη εμβρυϊκή του κατάσταση, ένα βρέφος μπορεί να υποφέρει από κάθε είδους παρέμβαση ή επίθεση κατά τη διάρκεια της φυσικής του ανάπτυξης κατά την κύηση·

33. επισημαίνει την ανάγκη να αναλυθεί ο αντίκτυπος που έχει στην κοινωνία μας η νομιμοποίηση πρακτικών που αντιβαίνουν στην υπεράσπιση της ζωής·
34. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, τον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.